

Jukebox

In Jukebox worden
reacties, standpunten en kritieken
m.b.t. uiteenlopende
initiatieven, gebeurtenissen en producties
ten gehore gebracht.

Signaal '96 uit de bocht

door Dirk Vanhaute, zakelijk leider Het Gevolg

Sinds 1986 wordt jaarlijks een Signaaldag georganiseerd. Deze dag wil 'een stimulans zijn voor het kinder- en jeugdtheater in Vlaanderen' (dixit FeVeCC). Alle middelen zijn hier volgens organisator FeVeCC (de koepel van de culturele centra) goed voor: een prijs, een jury die het voorbije seizoen evalueert, een commissie die studieopdrachten geeft, andere organisaties die mee gemobiliseerd worden (Afdeling Jeugdwerk, Ministerie van Cultuur, sponsors, gezelschappen, opleidingen,...), de publicatie van boeken, presentatie van voorstellingen, enz. Het hoogtepunt moet de Signaaldag zelf zijn. Omdat FeVeCC een belangorganisatie is moet ze de kerk in het midden houden en zoveel mogelijk culturele centra de kans geven om die dag te organiseren. Zo is het een rondreizend evenement geworden.

De editie '96 vond plaats op 22 mei jl. in de Stadsschouwburg van Kortrijk. Enkele dagen later verscheen in De Standaard een boeiend artikel. De koppen waren duidelijk: 'De magie is zoek' en 'Beter in Nederland'. Zo staat het Vlaamse kindertheater er dus blijkbaar voor. En het moet gezegd, journalist Peter Jacobs heeft goed geluisterd naar wat er op de Signaaldag allemaal gezegd is. Sprekers (vooral Johan Thielemans) hadden het moeilijk met het kindertheater, het juryrapport was behoorlijk negatief over het aanbod van kindertheater in het seizoen '95-'96, tijdens de informele momenten werd angstvallig met een bocht rond de kritieken heengegaan.

Het betreffende artikel is dus goed geschreven. Maar is het dat wat Signaal '96 (en daarmee ook organisator FeVeCC) voor ogen had? Ik bedoel: slaat Signaal niet volledig de bal mis door op deze manier 'het jaarlijkse evenement voor het kindertheater' te organi-

seren? Kritiek is belangrijk en noodzakelijk. Het kindertheater lijdt aan een chronisch gebrek aan degelijke kritiek. Ik ben dus blij met de geleverde bijdragen en was regelmatig akkoord met de inhoud ervan. Maar het is niet die kritiek die voor de problemen gezorgd heeft.

Sfeerzetting

Sinds enkele maanden komen op het Vlaams Theater Instituut betrokkenen uit het kindertheater samen om, in een informele sfeer, van gedachten te wisselen over wat goed gaat, maar vooral over wat problematisch is. De samenstelling van de groep is heterogeen, iedereen spreekt vrijuit. In de laatste gesprekken ging het er regelmatig over dat er duidelijk een negatieve spiraal werkzaam is, een ongrijpbare sfeerzetting i.v.m. het kindertheater. Vanuit verschillende invalshoeken werd daarom geprobeerd te duiden hoe het zou komen dat het plots 'zo slecht zou gaan'? Diverse paden werden bewandeld, waaronder het belang van de opleidingen (= thema Signaal 96), de rol van de overheid (voldoet de regelgeving?), het spreidingsprobleem, de zwakte van festivals en prijzen (Vlaanderen is een zakdoek groot, maar kent wel vier festivals en met een prijs van 100.000fr maak je geen nieuwe productie), de eenzijdigheid van de receptieve sector (veel schoolvoorstellingen en weinig familievoorstellingen), de rol van de media, de druk van de schijnbaar grenzeloze groei van culturele centra, enz. Door kritiek en zelfkritiek kwam deze groep tot een boeiende opsomming van probleemgebieden en mogelijkheden om er wat aan te doen. Daarmee wordt de kracht en tegelijkertijd de zwakte van deze vergadering aangetoond. Want verder dan een opsomming komt men niet.

Maar dat is niet erg, want er zijn het VTI (onderzoek en ondersteuning), de VDP (belangenbehartiging van de gezelschappen), de commissie jeugdtheater binnen de FeVeCC (belangenbehartiging van de culturele centra), de verschillende aparte gezelschappen, kinderkunstencentra en culturele centra en natuurlijk ook Signaal (prikkelend en ondersteunend). Mogelijkheden genoeg dus om stevig inhoudelijk door te gaan. Gelukkig gebeurt dat ook op verschillende vlakken: zo houdt het VTI in haar studie m.b.t. aanpassingen van het decreet rekening met het kindertheater en zijn bij de VDP de belangrijkste kindertheatergezelschappen aangesloten. Maar vooral zijn er dagdagelijks veel mensen op hun thuisfront hard aan het werk om goede dingen te doen. In het bestek van dit artikel gaat het te ver om hierover uit te wijden. Ik verwijs dan ook graag naar het artikel van Johan De Feyter in Courant nr. 29.

Ook Signaal wil een rol spelen. Zo kunnen we nog in het laatste FeVeCC-schrift (*Gekken die op het podium kruipen. 10 jaar Signaal*) lezen dat 'FeVeCC en de Afdeling Jeugdwerk geloven dat Signaal zijn functie van gangmaker, vragensteller en stimulator waarmaakt.'

Gekken... toont aan dat Signaal zeker een rol speelt in het kindertheater. Het boekje laat de tien voorbije prijswinnaars aan het woord. Hoewel het bijna allemaal mensen zijn die gepassioneerd met het medium bezig zijn of waren (en daardoor goed geplaatst om een mening over Signaal te geven), is het meest opmerkelijke toch dat vooral het rapport en de prijs als meest prikkelend gezien worden. De andere zaken waar Signaal mee bezig is, hebben blijkbaar veel minder invloed. Dat stemt al tot nadenken.